

FRANCESCO EN BIANCA

Inhoud

Voorwoord	2
Hoofdstuk 1 De Parasol en de Pijler	8
Hoofdstuk 2 De huidige vrouw-manverhouding	24
Hoofdstuk 3 Waarom relaties zo complex zijn geworden	36
Hoofdstuk 4 Vrouwen hebben wijze lichamen	49
Hoofdstuk 5 Francesco en Bianca	53
Hoofdstuk 6 Interbellum	59
Hoofdstuk 7 Het gezapige burgerleven	66
Hoofdstuk 8 Historische rolmodellen	69
Hoofdstuk 9 Midlifecrisis	74
Hoofdstuk 10 Kinderen hinderen	77
Hoofdstuk 11 Florence Nightingale	79
Hoofdstuk 12 metafysische aspecten van relaties	81
Hoofdstuk 13 De illusie van eenzaamheid	89
Hoofdstuk 14 Vrouwen komen van Venus en mannen van Mars	91
Hoofdstuk 15 Heksjes en fatale vrouwen	92
Hoofdstuk 16 Futuristische man-vrouwrelatie	94
Hoofdstuk 18 Epiloog	98

VOORWOORD

In dit boekje staan Bianca en Francesco de Medici als rolmodel centraal. Volgens de oude wijze Grieken was verliefdheid een soort van tijdelijke krankzinnigheid. Over verliefdheid en liefde zijn boekenkasten volgeschreven en talloze liedjes gemaakt. De boeken zijn er veelal in romanvorm over fictieve personages en er zijn veel gedichten over de liefde gemaakt, maar boeken waarin getracht wordt dit fenomeen te doorgronden zijn uitermate schaars.

In ruim 2.500 jaar filosofie op topniveau, heeft vrijwel niemand zich hieraan gewaagd en het heet niet voor niets wijsbegeerte. Omdat het kennelijk zo'n riskante uitdaging is had ik een niet te onderdrukken impuls om het toch te gaan proberen, een tikkeltje eigenwijs nietwaar? Mij was bekend uit de Amerikaanse sociologische literatuur dat men in de jaren 70 van de vorige eeuw op basis van empirisch onderzoek tot verassende vaak niet romantische conclusies was gekomen.

De partner werd vaak gekozen op puur zakelijke gronden omdat men -als de sluier van verliefdheid en liefde werden verwijderd- dacht er wijzer van te worden op welke wijze dan ook. Daarnaast bleken veelal egoïstische motieven in het geding en was er ook in hoge mate sprake van bezitsdrang, veelal bij de vrouwelijke partners. Hoe het ook zij, liefde is ook vaak een ruilrelatie. Men geeft liefde in de verwachting deze in welke vorm dan ook terug te ontvangen.

Ik zal in dit boekje trachten iets zinnigs toe te voegen over dit complexe fenomeen vol voetangels dat de meeste mensen vrijwel dagelijks bezighoudt. In wezen is het een goddelijk nauwelijks te doorgronden verschijnsel en ik geef slechts 1 voorbeeld. Vaak ben ik in mijn leven overal over de gehele wereld uit geweest in de mooiste discotheken en clubs en als ik ergens kwam waar honderden vrouwen rondliepen, die objectief gezien min of meer qua uiterlijk identiek waren, haalde ik met mijn zintuigen in een fractie van een seconde die ene eruit waartoe ik mij als een magneet aangetrokken voelde.

Als je er rationeel naar kijkt waren dat achteraf bezien vaak niet de beste vrouwen, maar niets kon deze aantrekkingskracht weerstaan. Het was een soort energie die zij uitstraalden die appelleerde aan mijn diepste innerlijke behoeften. Het duurde vele jaren voordat ik pas vaste patronen in die behoeften kon ontwaren. Ik bleek vaak op de meest extreme aantrekkelijk vrouwen en bitches te vallen, vaak brunettes, gevaarlijke zwartharige, blonde stoten en licht roodharige nimfen.

De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat de brunettes en de gevaarlijke zwarte weduwespinnen verre in de meerderheid waren. Ik leek het gevaar op te zoeken en het was veel meer dan een kwestie van louter uiterlijk, want zoals gezegd waren veel vrouwen objectief gezien min of meer authentiek. Als ik een grote drukke zaal binnenkwam dan voelde ik in een fractie van een seconde dat die ene op de 2^e verdieping nabij een balkon zeer interessant was.

Het kan niet anders dan dat dit met energie en uitstraling te maken moet hebben gehad. Als ik dan met zo'n wonderlijk wezen in contact kwam bleek mijn antenne goed gewerkt te hebben, want zelden was ik teleurgesteld en vrijwel altijd waren het ook qua karakter boeiende wezens. Hetzelfde overkwam mij als ik gewoon op straat liep.

De vrouwen in mijn land behoorden in mijn jeugd tot de meest aantrekkelijkste ter wereld en als ik in het buitenland kwam moest ik vaak van buitenlandse mannen horen hoe mooi zij wel niet waren. Dat laatste is totaal veranderd. Ik kan nu uren door het centrum van Rotterdam slenteren zonder 1 echt aantrekkelijke vrouw tegen te komen en dat ligt niet aan mij, waarover later meer.

Als je een zo'n vrouw tegenkomt met goed karakter en een goed verstand heb je de hoofdprijs en we weten allemaal hoeveel kans je maakt in de Staatsloterij en de Lotto. Alleen de exploitanten spinnen daar garen bij. Nu zijn de vrouwen uit de voormalige Sovjetrepublieken veruit de mooiste ter wereld en dan in het bijzonder de vrouwen uit Rusland, Oekraïne en Wit-Rusland.

Zij staan op eenzame hoogte en dat komt vooral vanwege hun zeldzame mix van eigenschappen. Ze zijn veelal niet alleen extreem mooi maar ook avontuurlijk, energiek, buitengewoon slim, open, gezellig, humoristisch, elegant, ondernemend, getalenteerd en sensueel. Maar ze zijn ook erg geraffineerd, sluw, foxy en soms gevaarlijk.

Toen ik voor het eerst in Kiev kwam was ik dagen verdoofd, zo ongelooflijk aantrekkelijk waren ze. Omdat de fenomenen verliefdheid en liefde zo ongrijpbaar lijken, heb ik gemeend zo dicht mogelijk bij mijn eigen ervaringen te moeten blijven. Liefde maakt blind en ik heb talloze vrienden keuzes zien maken waar ik niet met mijn verstand bij kon.

Omdat uiterlijk in mijn onderbewuste zo'n grote rol speelde heb ik mijzelf vaak tekortgedaan, want karakter is veel belangrijker dan we geneigd zijn te denken. Daarnaast is beauty vaak een bewuste creatie en een combinatie van discipline, make-up en elegante kleding. Denk je dat weg dat kunnen sommige kanjers nogal tegenvallen. Looks is dus in zekere mate een illusie.

Maar het blijft een feit dat ik vaak viel op hondsbrutale vrouwen met een attitude en de lieve types links liet liggen omdat ik deze niet aantrekkelijk vond en dat heeft me soms opgebroken en kapitalen geld gekost, naast een hoop andere ellende. Kennelijk hadden die vrouwen eigenschappen die appeleerden aan een behoefte in mijn psyche.

Het waren vaak sterke vrouwen en zwakke poppetjes (en dat is vaak ook een bewust gekozen strategie van sommige vrouwen) liet ik links liggen. Ook ik heb me regelmatig schuldig gemaakt aan vormen van zinsbegoocheling. Godfried Bomans zei al dat vrouwen wijze lichamen hebben en sommige vrouwen zijn ware meesters in de verleiding en hebben een indrukwekkend repertoire aan truckjes aangeleerd.

Als ik het weer eens had uitgemaakt en ik mijn schatje jaren later tegenkwam vroeg ik me in gemoede af wat mij gemankeerd had, want in mijn brein had ik er heel wat anders en veel beters van gemaakt dan wat zij in werkelijkheid was. Verliefdheid en liefde lijken vooral ook gedreven door interne psychologisch processen.

In de sociale psychologie is bekend dat de indrukken die een kind in de eerste levensjaren opdoet in hoge mate bepalend zijn voor het verdere leven. Er zijn dan ook veel mannen en vrouwen die zich aangetrokken voelen tot een vrouw die op hun moeder en een man die op hun vader lijkt. Vaak proberen we bij die persoon ook nog eens eigenschappen te vinden die we bij onze ouders hinderlijk vonden om ze dit keer wel te kunnen corrigeren, wat zelden lukt.

Hoewel ik altijd een prima band met mijn moeder heb gehad ben ik altijd het tegenovergestelde geweest van een moederskindje. Op zeer jonge leeftijd woonde ik al samen en was altijd een vrijbouter. Daarnaast had ik 5 moeders want ik was de enige jongen binnen het gezin en ik had 4 oudere zussen waarvan er 3 stik jaloers waren op mij en meenden dat mijn ouders mij verwenden en meer gaven dan zij kregen en dat was domweg niet waar, maar in hun beleving werd dat een obsessie.

Hoewel ik heel mijn leven gek ben geweest op vrouwen hebben zij ook sommige schaduwkanten en overtreffen zij mannen in alles, ook in het kwaad. In de Bijbel staat dat motten uit kleding komen en uit vrouwen het kwaad. Het moet worden gezegd dat sommige vrouwen meedogenloos kunnen zijn en niet zelden zijn de meest doortrapte misdaden aan het brein van vrouwen ontsproten.

Maar omdat dit niet het thema van dit boek is en off topic zou zijn focus ik mij hieronder op het fenomeen liefde en verliefdheid. De zwanen-relatie voor het leven bestaat in deze moderne tijd vrijwel niet meer en deze is vervangen door de projectmatige relatie met een zekere houdbaarheidsdatum. Omdat veel mensen maximaal van het leven willen genieten wordt de relatie vrijwel elke dag tegen het licht gehouden en is er tegenwoordig weinig voor nodig de partner in te ruilen voor een meer aantrekkelijk geachte andere vlam als men niet gevangen zit in een web aan verplichtingen.

De roddelbladen staan vol met dat soort typen. Serieel monogaam noemen ze dat. Ook het hebben van meerdere relaties tegelijk wordt steeds vaker gepropageerd en er zijn zelfs hele datingsbureau die zich toespitsen op de vreemdgangers, lekker spannend toch? Nou niet voor mij. Relaties zijn heel interessant en vaak leuk, maar ook niet zonder gevaar in deze tijd van veel mensen met korte lontjes die snel gekwetst zijn.

Niet zelden zoeken we partners die ons “moeten helen” en omdat velen zichzelf niet goed kennen voordat ze liefde bij een ander zoeken gaat het vaak fout. Het is waar je moet eerst gelukkig zijn met jezelf en daarna ben je pas toe om “liefde” te delen, whatever that is. Vaak zoeken we iemand die onze eigen tekortkomingen en frustraties moet oplossen en dat is een verkeerde benadering.

We zoeken onbewust iets wat we in onszelf missen. Ook hebben veel vrouwen vaak de neiging een man als projectje te zien die zij kunnen veranderen of naar hun hand kunnen zetten. Het is mede om die reden dat veel vrouwen vallen op foute crimineel ingestelde mannen, die ze graag willen transformeren in gentlemen en als dat ze lukt worden deze mannen volstrekt onaantrekkelijk voor die vrouwen. Is dat een paradox of niet?

Foute mannen liggen goed bij veel vrouwen en überhaupt zijn mensen vaak aangetrokken in de schurk, zowel in soapseries als in het echte leven. Bobby Ewing scoorde goed als doortrapte en scrupuleuze schurk in de serie Dalles en Trump doet het nu erg goed bij pakweg 100 miljoen Amerikanen, terwijl iedereen met 1 werkende neuron en synaps kan zien dat het een aartsleugenaar, zwendelaar, oplichter, witwasser, seksist, loser, narcist, geniepig mannetje en dombo is, maar vergis u niet ik vond die verbeterde bitch Hillary Clinton net zo erg. Het was een keuze tussen pissebed en kakkebed.

De natuur van veel vrouwen is er een van het willen omvormen en opvoeden van niet deugende mannen. Slagen ze in hun missie dan maakt dat de man vervolgens bijna automatisch onaantrekkelijk en als het ze niet lukt dan zijn knallende ruzies en frustratie vaak het resultaat. De menselijke psyche is wonderbaarlijk.

We streven comfort na en als we die hebben gevonden transformeert deze in een langzaam werkend gif dat we sleur noemen. Als mensen ware liefde gevonden hebben dan komt het regelmatig voor dat ze vluchten omdat dit gevoel kwetsbaar maakt, te dichtbij komt en bindingsangst zich in allerlei gedaantes kan gaan manifesteren.

De kleffige klevers hebben last van het tegenovergestelde. Hun psyche wordt beheerst door verlatingsangst. Niet zelden kunnen dat soort types gevaarlijk worden als ze denken gedumpt te worden. Kijk naar de film Fatal attraction en je weet genoeg. Zij kunnen hun slachtoffer op een vreselijke manier gaan stalken en erger. Van die driften heb ik nooit last gehad want over is over.

Ik houd het midden ergens tussen bindingsangst en verlatingsangst, waarbij de eerlijkheid gebiedt te zeggen dat ik van mijn vrijheid en avontuur houd en dat het mij al snel gaat vervelen en ik mijn geluk dan elders ga beproeven. Maar ook ik heb een afwijking want ik kan oeverloos vergane liefdesrelaties blijven analyseren vanuit alle denkbare invalshoeken en ik kan moeilijk gedachten loslaten.

Hoewel relaties vooral ook betrekking lijken te hebben op de focus op die ander, moet zeker niet worden uitgesloten dat we anderen vooral nodig blijken te hebben om zelf persoonlijk te groeien. In die zin "gebruiken" we de ander, vaak zonder het zelf te realiseren. Liefde is niet zelden het instrument voor zelfontplooiing.

Een ander buitengewoon interessant fenomeen is dat je nooit bij verschillende partners hetzelfde bent en dat zij telkens weer nieuwe facetten van je persoonlijkheid naar boven brengen. Elke relatie is dus uniek.. Vaak zoek je wat in die partners en als je dat gevonden hebt is de uiterste houdbaarheidsdatum vaak in zicht en ga je weer op zoek naar bevrediging van andere latente behoeften.

In die zin is het maar betrekkelijk dat je veel kunt leren van relaties en die willen toepassen op nieuwe relaties. Ondanks overeenkomstige patronen zal die de dynamiek van nieuwe relaties toch weer even net anders blijken te zijn. Mannen en vrouwen zijn in een hoop dingen hetzelfde, maar in andere dingen totaal verschillend.

Een gevleugeld gezegde is dat mannen van Mars komen en vrouwen van Venus en in feite zit daar een kern van waarheid in. Het is een klein wonder dat ondanks die wezenlijke verschillen en communicatiestoornissen toch nog zoveel redelijk goede relaties ontstaan. En laten we er niet om heen draaien, veel mannen zijn vaak platvloeser en ondanks dat velen dat zullen ontkennen, lopen zij vooral hun geslachtsdeel achter na. Daarnaast hebben veel mannen schouderklopjes nodig, zoals een paard een suikerklontje na een mooie draf.

Het is vaak buitengewoon eenvoudig voor een extreem aantrekkelijke vrouw om een man te verleiden en te laten zondigen. In die zin zijn mannen zwakkere wezens dan vrouwen en zij die dat ontkennen liegen domweg. Alleen de ervaren en zelfbewuste man, die de gevaren van dit soort escapades doorziet en door schade en schande wijs is geworden zal nee kunnen zeggen.

Kijk naar de films Basis Instinct 1 en 2 en mijn stelling behoeft dan geen nadere uitleg. Veel mannen kicken op vrouwen die hondsbrutaal zijn en gaan op een enkele uitzondering na voor gaas. Om het de lezer niet nu al te laten duizelen zal ik voorzichtig starten met de fase van de prille jeugd, waarin trouwens zeer intense gevoelens van verliefdheid en liefde kunnen bestaan die tijdens de rest van het leven een blijvende indruk achterlaten. Zo herinner ik mij nog levendig ene Constance die op mij een diepe indruk maakte toen ik al pakweg 7 was.

1. DE PARASOL EN DE PIJLER

Elke dag ging ik vanaf mijn 4^e naar de kleuterschool genaamd de Parasol, direct gelegen naast de Pijler, mijn latere basisschool. Ík speelde altijd buiten en genoot met volle teugen en was meteen gebiologeerd door de meest aantrekkelijke sprankelende meisjes, die mij veelal gezelschap hielden. Ik kan me weinig jongens uit die periode herinneren waar ik dik bevriend mee was en ik vond jongens nogal saai en dat is eigenlijk nooit in mijn leven echt veranderd.

Het meest gelukkig was ik tijdens de lente als het in Zuidwijk in Rotterdam een heerlijke periode kon zijn. De zon ontwaakte uit zijn winterslaap en de lucht was fris in mei en ik had tomeloze energie. Mijn vader bracht me elke dag naar de kleuterschool en mijn moeder werkte in het Zuiderziekenhuis. De vele positieve indrukken die ik in mijn jeugd opdeed, hebben mij gevormd en ik ben een onverbeterlijke optimist zelfs in tijden van totale duisternis, zoals nu met dat vreselijke Coronavirus.

De wijk waarin ik leefde was groen, er waren diverse boerderijen in de directe nabijheid, het wemelde van de dieren in een schone natuur en als ik met mijn vader ging vissen zaten de netten overvol met alle denkbare schitterende vissen. Biodiversiteit was een term die ik toen nog niet kende, maar de diverse soorten tierden welig. Ik heb een groot respect voor alle dieren en laten we eerlijk zijn we behandelen ze vaak schandalig.

Nu zijn dezelfde vijvers morsdood en dat komt door een blinde bezuinigingswoede bij de gemeente omdat natuuronderhoud nu eenmaal geld kost en een of andere technocraat op het lumineuze idee was gekomen dat als je deze natuur laat afsterven dat geld oplevert ten tijde van schaarste. Ik praat uit ervaring want ik was daar een kwart eeuw topambtenaar en heb dat foute, monomane geld-gedreven technocratische gedrag regelmatig van dichtbij gezien.

Het geluk van veel mensen wordt juist bepaald door die natuur, buitenzwembaden, musea en andere collectieve voorzieningen. Maar van de overwegend oppervlakkige Amerikanen namen we blind de gedachte over dat alleen geld en materiele welvaart gelukkig maken, hetgeen dus niet zo is. Omdat ik een loepzuivere schorpioen ben, mocht ik toen ik bijna 7 was pas naar de basisschool.

Deze basisschool paste perfect bij mij. Qua leren stak ik er heel weinig op en ik moet een van de meest ongedisciplineerde leerlingen zijn geweest omdat lol en hedonisme mij toen al in de genen zat. Ik was veel meer geïnteresseerd in de allerleukste meiden en in talrijke sporten, waarvan voetbal mijn favoriete werd. Ik speelde elk uur van de dag als het enigszins kon voetbal en het is dan ook niet vreemd als je die kunst 10 jaar daarna redelijk beheerst.

Wat mij op mijn 17^e het meest ging tegenstaan was het sociale verstikkende keurslijf dat rondom deze mooie sport zit, met manipulerende ouders die hun talentloze zonen op een leuk positie willen krijgen via machinaties en voorzitters en andere bestuurders van die voetbalclubs die daar soms uit financiële overwegingen ten behoeve van die clubs gevoelig voor waren.

Vrijbouter als ik was bleek ik mentaal totaal ongeschikt voor het keurslijf dat we profvoetbal noemen. Ik kon alles met de bal, had een fabelachtig inzicht en was razendsnel en ik had het uithoudingsvermogen van Duracellbatterijen, maar ik was niet monomaan en vond veel andere dingen net zo leuk, was snel afgeleid en je kan alleen de top bereiken als je er alles voor laat staan.

Ik had zoveel interesses en die bedompte kleedkamers begonnen me ook steeds meer tegen te staan, naast die eikels van trainers die zelf nooit hadden kunnen voetballen en hun onvermogen en frustraties kennelijk wilden compenseren door jonge spelers de les te lezen. En laten we eerlijk zijn voetbal is vooral de sport voor domme mensen. Vrijwel nooit heb ik mij op een tribune vol met geëmotioneerde mensen begeven. Ik heb niets met mensenmassa's.

Nooit heb ik aan een demonstratie meegedaan omdat het erg ver van mijn persoonlijkheid afstaat. Het beangstigt mij daarnaast en ik ben normaal gesproken voor de duivel en zijn oude moer niet bang. Rond mijn 18^e jaar kon ik heel goed voetballen en moest ik meer energie steken in jaloerse concurrenten bij mijn club dan in het voetbal zelf, want in mijn land mag niemand 1 millimeter met zijn hoofd boven het maaiveld uitsteken.

Het heilige vuur was bij mij toen al aan het doven, maar ik liet dat niet blijken ook omdat ik me daar zelf nog geen raad mee wist. Voetbal had meer dan 10 jaar een centrale rol in mijn leven gespeeld. Hoe moest ik mijn ouders gaan vertellen dat ik ermee ging kappen op een moment dat ik het spel tot in de finesses beheerste, het was tegennatuurlijk.

Ik was het prototype van de straatvoetballer, die de ene dag kon schitteren als een 1-dags Messi en de andere dag speelde ik als een natte krant, al compenseerde ik dat laatste met een tomeloze inzet en wilskracht. Op mijn 19^e was mijn liefde voor het voetbal compleet verdwenen en ik herinner mij de laatste wedstrijd voor Excelsior Rotterdam tegen Ajax waarbij ik de tegenstander een vrije doorgang naar het goal bood en ik legde nog net niet de rode loper voor hem uit. Toen voelde ik dat de liefde en bezieling over waren.

Ik was zeker niet constant en ik was te creatief om mij in een keurslijf te laten dwingen van een gek zoals mijn laatste trainer van Bemmelen, die dacht dat je meetkunde en voetbal met elkaar kon combineren als succesformule. De regionale jeugd van Excelsior was 1 jaar voordat ik daarnaar toe verhuisde landskampioen geworden en het was dus een hele domme keuze van mij toen ik daarvoor werd gevraagd, want een beter elftal als dat hadden ze en hebben ze daarna nooit meer gehad.

Omdat ik niet gemotiveerd was kon ik destijds ook het tempo tijdens trainingen nauwelijks bijhouden terwijl ik over perfecte conditie beschikte, maar wilskracht is veel belangrijker dan mensen denken. Shaolin monikken kunnen bergen verzetten met die geestelijke kracht en zijn tot onvoorstelbare prestaties in staat. De klik die ik met genoemde trainer volkomen miste en ik ben een gevoelsmens.

Er kwam geen bal meer van mij op de juiste plek aan, terwijl ik daarvoor een bal over 60 meter op de centimeter nauwkeurig op het juiste moment kon neerleggen en de spits slecht zijn hoofd of zijn voet ertegenaan hoefde te zetten om te scoren. Voor zover ik me kan herinneren was mijn eerste "liefde" of beter gezegd eenzijdige betovering of fascinatie ene Constance, een adembenemend mooi blond en intelligent meisje, die niets van mijn avances moest hebben en dat snapte ik destijds niet want ik was al 7.

Misschien dat ik daarna vooral op brunettes en zwarte spinnen viel, wie weet, maar ik heb ook relaties gehad met adembenemende mooie blondines. Het moet gezegd worden blonds do have more fun en zijn vaak zachtaardiger, maar de brunettes en donkere types hadden op mij meer aantrekkingskracht. Ze waren vaak veel lastiger en veeleisender dan die blondines en misschien heb ik het mezelf in het leven onnodig moeilijk gemaakt door regelmatig op onmogelijke types te vallen die het bloed onder mijn nagels konden halen.